

Lakewood Daf Yomi

PRESENTED BY SRULY BORNSTEIN

לע"נ

ברוך דוב ז"ל בן יבלחט"א משה חיים ווידרא נ"י
הרב שמעון דוד בן ר' יעקב יוסף איידער זצ"ל

מראה מקומות רשפי אש

לע"נ מרים שיינדל צה יבלחט"א אפרים שמעון סינאוויץ

LAKEWOODDAFYOMI.COM

פ"א א מ"י כ"ג מ"ל
מ"ה ו"ה ה"י ס"ג
ש"ן ז"ט ט"ע ח"מ כ"י
ל"ט ס"ט פ"ו
פ"ב ג מ"י פ"ח מ"ל
ג"ה ו"ה ה"ה ה"י
ו"פ"ח מ"ה מ"ה ה"י
ה"ל א ס"ג ש"ן פ"ו ז"ל
ט"ע ט"ע ח"מ כ"י פ"ח
ו"מ"ן ל"ט ס"ט פ"ח ק"ה
ס"ט פ"ח
פ"ב ג מ"י פ"ח מ"ל
ט"מ"ן ו"פ"ח ה"י ג
ו"פ"ח ה"ה ו"כ"מ ס"ג
ש"ן פ"ו ט"ע ח"מ כ"י
ק"פ ס"ט פ"ו
ג ד"מ"ט ח"מ כ"י ר"מ
ס"ט פ"ח
צ"ה ה מ"י פ"ח מ"ל
ט"מ"ן ו"פ"ח ה"י א
ס"ג ש"ן פ"ו ט"ע ח"מ
כ"י ק"מ ס"ט פ"ו

בעלמא כותבין שובר כו'. וא"ת כיון דמסקי דשטרי הלוואה
אמור פייסיה בעל הדימ¹ כווי וילכו הלוקחות אלל
המוכר א"כ מני למיקמ מהכא דלון כותבין שובר דלי כותבין אס כן
אמאי [לון כותבין שני²] שטרי הלוואה ולכמו שובר דלוק דכפידן
הכא גבי מקמ ואומר ר"י דשטרי
שולח לא מניין למכתב שובר משום
שאס כן יפסקו לה ללוואותיו שעשה
מכאן ואילן שלא יהא זכור מן השובר
ואיכא נעילת לול בפני לון אלל
שטרי מקמ וממכר אס יפסקו יפסקו
ואין לנו להפסקי ליה משום חששא
שמא יפסקו [הפסקה לאחר זמן³]
ותימה [דסקין סוף⁴] למ"ד כותבין
שובר [מאי שנא הלוואה⁵] ליכתב צד
מומנה דא ולהלן ושמה אנו גוזרין:⁶
דמאן דמסקי ארעא בזווי א"א
ביפייס. ותימה לר"י אס
יכול המוכר לדמותו בזווי ארעא יימיו
קרקעס אפילו היו ויענין שלה פרע לו
השטר עדיין [אלל שיכולין⁷] לומר
שמן או קרקע או מעות ואס אין לו
או יחזור עליהם וקאל פריא אס יכול
לדמותו בזווי א"א לוא ויראה דמלי
לסוקין בזווי: **בחווקה** ו"א שולח
אימא אף בחוקה. פ"י בקונו⁸ דלל
גרסין ליה ומייהו היינו יכולין לקיימו
הכו אפילו (6) דמסקין לקמן דמוקי
לקמן פלוגמייכו צנרין לצנר ואפי"
לא גרס הכא אל היה צריך למסקו
צנדהרין (דף נ"ו: וש) דקלמר והיון
צמוקה ולא צבטר אימא קף צמוקה (3)
שכטרא קמא וצ"ג
דכתיבין ליה למכור שובר
לא שטר דסקין כן מ"מ
ההוא שובר ביה לקוחות
ליכא אלא גבי מוכר
איהו להכי מצי שטרי
לקוחות. ומקשינן א"צ
ליתא לשובר גבי
לקוחות סוף סוף כי
טריה הא לקוחות לאו
לזבי מריה דארעא דובן
לזו הריי בשביל זה
שטרפן ומראה לון
השובר דשלא מדין שטרפן
אן דריא קין האכא
שובר כן מוכר יחיד
הקרקע למריה בעל כחו
אבל איכא למיחש
דאדחיי ורבי הדוריי
לקוחות למריה ארעא כן
כן וכן כן ששתי האי
פירי ההוא קרקע שטרפין
ואבייל לזו וקשה גזל
הנכאל לחזירי אי שמי
דתי לקוחות אי שמי
שטרפין מרייהו שלא
באחריות קני ראל מצי
הורי למריה דארעא והו
אכתיב שטרפין חזק.
לא כתבו אחרות בשטר
שני דלוקה דא"צ דכתב
שובר למכור דפיק מריה
חזרבה דאדחיי דרשתי
פירי או לקוחות שלא
באחריות אבל בעלמא
בשטרי הלוואה כותבין
שובר. ומקשינן אי הכי
כדאוקמי דכיון דליתיה
שובר הלוואה נמי אסאי
כותבין שובר ויחוש גבי
דאי שבקין לשטר גבי
מלות שטרפין ביה לקוחות
ושמיט ואבייל פירי או
שטרפין לקוחות שלא
לכתיב אחרות אלא ששכח
דדתי חזקת גבי מלוה
דדתי חזקת ביה מלוה
אמרי ויהי לבעל חוב
כדכתיב למשטרפיהו ליה
לזו חזקת קין ולא קרקע
שכח כתיב פייסיה בעל
חוב שילך בזווי ויחזקה לו
שובר ושטר חוב זה פסול
הוא ואילו וביקו
ממילאה אבל הכא גבי
מקמ וממכר דלוקה
דמסקי

רבינו גרשום

אמר לזו רב אשי מהא
לא הפשוט דאין כותבין
שובר אלא בעלמא ביה
הלוואה כותבין שובה
והבא היינו טעמא דלא
כתיב למכור כל בשטר כו'
דאי כתיב ליה לאתי לקוח
הוא שטר בשכח באחריות כי
טריה יתיה בעל חוב
דאובין אילי איהו
וטריה לקוחות דבתיה
בזווי דכתב בו
אחרות והרי קאמר ליה
חוב בעל חוב שוף לי פדחא
והרי שטרפן ואילי איהו
וטריה לקוחות אחרתי
בשטר קמא וצ"ג
דכתיבין ליה למכור שובר
לא שטר דסקין כן מ"מ
ההוא שובר ביה לקוחות
ליכא אלא גבי מוכר
איהו להכי מצי שטרי
לקוחות. ומקשינן א"צ
ליתא לשובר גבי
לקוחות סוף סוף כי
טריה הא לקוחות לאו
לזבי מריה דארעא דובן
לזו הריי בשביל זה
שטרפן ומראה לון
השובר דשלא מדין שטרפן
אן דריא קין האכא
שובר כן מוכר יחיד
הקרקע למריה בעל כחו
אבל איכא למיחש
דאדחיי ורבי הדוריי
לקוחות למריה ארעא כן
כן וכן כן ששתי האי
פירי ההוא קרקע שטרפין
ואבייל לזו וקשה גזל
הנכאל לחזירי אי שמי
דתי לקוחות אי שמי
שטרפין מרייהו שלא
באחריות קני ראל מצי
הורי למריה דארעא והו
אכתיב שטרפין חזק.
לא כתבו אחרות בשטר
שני דלוקה דא"צ דכתב
שובר למכור דפיק מריה
חזרבה דאדחיי דרשתי
פירי או לקוחות שלא
באחריות אבל בעלמא
בשטרי הלוואה כותבין
שובר. ומקשינן אי הכי
כדאוקמי דכיון דליתיה
שובר הלוואה נמי אסאי
כותבין שובר ויחוש גבי
דאי שבקין לשטר גבי
מלות שטרפין ביה לקוחות
ושמיט ואבייל פירי או
שטרפין לקוחות שלא
לכתיב אחרות אלא ששכח
דדתי חזקת גבי מלוה
דדתי חזקת ביה מלוה
אמרי ויהי לבעל חוב
כדכתיב למשטרפיהו ליה
לזו חזקת קין ולא קרקע
שכח כתיב פייסיה בעל
חוב שילך בזווי ויחזקה לו
שובר ושטר חוב זה פסול
הוא ואילו וביקו
ממילאה אבל הכא גבי
מקמ וממכר דלוקה
דמסקי

יכול המוכר לדמותו בזווי ארעא יימיו
קרקעס אפילו היו ויענין שלה פרע לו
השטר עדיין [אלל שיכולין⁷] לומר
שמן או קרקע או מעות ואס אין לו
או יחזור עליהם וקאל פריא אס יכול
לדמותו בזווי א"א לוא ויראה דמלי
לסוקין בזווי: **בחווקה** ו"א שולח
אימא אף בחוקה. פ"י בקונו⁸ דלל
גרסין ליה ומייהו היינו יכולין לקיימו
הכו אפילו (6) דמסקין לקמן דמוקי
לקמן פלוגמייכו צנרין לצנר ואפי"
לא גרס הכא אל היה צריך למסקו
צנדהרין (דף נ"ו: וש) דקלמר והיון
צמוקה ולא צבטר אימא קף צמוקה (3)
שכטרא קמא וצ"ג
דכתיבין ליה למכור שובר
לא שטר דסקין כן מ"מ
ההוא שובר ביה לקוחות
ליכא אלא גבי מוכר
איהו להכי מצי שטרי
לקוחות. ומקשינן א"צ
ליתא לשובר גבי
לקוחות סוף סוף כי
טריה הא לקוחות לאו
לזבי מריה דארעא דובן
לזו הריי בשביל זה
שטרפן ומראה לון
השובר דשלא מדין שטרפן
אן דריא קין האכא
שובר כן מוכר יחיד
הקרקע למריה בעל כחו
אבל איכא למיחש
דאדחיי ורבי הדוריי
לקוחות למריה ארעא כן
כן וכן כן ששתי האי
פירי ההוא קרקע שטרפין
ואבייל לזו וקשה גזל
הנכאל לחזירי אי שמי
דתי לקוחות אי שמי
שטרפין מרייהו שלא
באחריות קני ראל מצי
הורי למריה דארעא והו
אכתיב שטרפין חזק.
לא כתבו אחרות בשטר
שני דלוקה דא"צ דכתב
שובר למכור דפיק מריה
חזרבה דאדחיי דרשתי
פירי או לקוחות שלא
באחריות אבל בעלמא
בשטרי הלוואה כותבין
שובר. ומקשינן אי הכי
כדאוקמי דכיון דליתיה
שובר הלוואה נמי אסאי
כותבין שובר ויחוש גבי
דאי שבקין לשטר גבי
מלות שטרפין ביה לקוחות
ושמיט ואבייל פירי או
שטרפין לקוחות שלא
לכתיב אחרות אלא ששכח
דדתי חזקת גבי מלוה
דדתי חזקת ביה מלוה
אמרי ויהי לבעל חוב
כדכתיב למשטרפיהו ליה
לזו חזקת קין ולא קרקע
שכח כתיב פייסיה בעל
חוב שילך בזווי ויחזקה לו
שובר ושטר חוב זה פסול
הוא ואילו וביקו
ממילאה אבל הכא גבי
מקמ וממכר דלוקה
דמסקי

אמר לזו רב אשי לזעוס אימא לך גבי מלוה שאבד שטרי⁶ שנכתבו לו
שטרה או פרע מקלמ חובו דכותבין שובר לזוה ופרע חובו למלוה
והכא גבי מקמ וממכר היינו טעמא דלון כותבין שובר למוכר כדי
לכמו שטרה מעלמא לזעוס משום דזימנין דלזיל צ"מ דמוכר [שהוא
לוקח ראשון שנאבד שטרי⁷] וטורף
הקרקע מיניה לזעוס [שני⁸] וצדקה
אזי צד הלוקח אלל צד המוכר
ובמזן כך שילך אל המוכר ויראה לו
השובר שמיט ואפיל פירי **דמסקי**
ואילו וקשה גזל האכלל⁹ אלל גבי שטרי
מלוה כותבין שובר לילכא למימר הכי
כדפרש לקמן אפילו: וכן מקשינן סוף
סוף פ' קדוחות. ולא לגבי מוכר אולי
צממה ללזעוק על שדהו שטרף צ"מ
דמוכר ויראה לו השובר ויחזור לו
קרקעו: א"י. וזימין דהוי לוקח שלא
צמחיות ועל צד השטר איכא דזימין ארעא
ליומיה¹⁰ ולא יפסק הלוקח לזמור אלל
המוכר שברי לון עליו אחריות ויפסקו
קרקעו שלא כדון: אי הכי. דליכא
למיחש להכי והלכך צבטר מקמ אין
כותבין שובר: בשטרי הלוואות נמי.
אמאי אמר דכותבין שובר הא איכא
למיחש נמי דטריף המלוה לקוחות
שלקמו מן הלוה וצדקה צדל לקוחות
ליכא אלל צד הלוה: ומשיי התם. גבי
הלוואות כיון דזווי מסיק ביה מלוה
בלוה לא שצקי ליה לקוחות קרקע
שלהם למלוה עד שילכו אלל הלוה
לדעת אס פרעוהו וזווי משום דמימר
אחרתי לקוחות אחרות פייסי פייסיה
ולא אחי למיחשט ולמיכל פירי. אלל
הכא גבי מקמ וממכר כשיצא לוקח
זה לטרוף קרקע ממקוחות שלקמו
זה המוכר יימיו לו לקוחות לטרוף
לדמרי לקוחות או המוכר קרקע חייב
לו ללוקח זו מתא שדהו שאבד וכל
מאן דמסקי ארעא צמחיה לא מפייס
זווי עד זמן מרובה כשיראה שלא
יוכל להעמיד לו שדה והלכך מניחין
לזו לטרוף בעשוי ולאחר זמן הדך
לגבי מרא דלרעה וכותבין שמיט
ואפיל פירי והלכך אין כותבין: היכי
כתבינן. האי שטרה להשיד שהשדה קנו

יכול המוכר לדמותו בזווי ארעא יימיו
קרקעס אפילו היו ויענין שלה פרע לו
השטר עדיין [אלל שיכולין⁷] לומר
שמן או קרקע או מעות ואס אין לו
או יחזור עליהם וקאל פריא אס יכול
לדמותו בזווי א"א לוא ויראה דמלי
לסוקין בזווי: **בחווקה** ו"א שולח
אימא אף בחוקה. פ"י בקונו⁸ דלל
גרסין ליה ומייהו היינו יכולין לקיימו
הכו אפילו (6) דמסקין לקמן דמוקי
לקמן פלוגמייכו צנרין לצנר ואפי"
לא גרס הכא אל היה צריך למסקו
צנדהרין (דף נ"ו: וש) דקלמר והיון
צמוקה ולא צבטר אימא קף צמוקה (3)
שכטרא קמא וצ"ג
דכתיבין ליה למכור שובר
לא שטר דסקין כן מ"מ
ההוא שובר ביה לקוחות
ליכא אלא גבי מוכר
איהו להכי מצי שטרי
לקוחות. ומקשינן א"צ
ליתא לשובר גבי
לקוחות סוף סוף כי
טריה הא לקוחות לאו
לזבי מריה דארעא דובן
לזו הריי בשביל זה
שטרפן ומראה לון
השובר דשלא מדין שטרפן
אן דריא קין האכא
שובר כן מוכר יחיד
הקרקע למריה בעל כחו
אבל איכא למיחש
דאדחיי ורבי הדוריי
לקוחות למריה ארעא כן
כן וכן כן ששתי האי
פירי ההוא קרקע שטרפין
ואבייל לזו וקשה גזל
הנכאל לחזירי אי שמי
דתי לקוחות אי שמי
שטרפין מרייהו שלא
באחריות קני ראל מצי
הורי למריה דארעא והו
אכתיב שטרפין חזק.
לא כתבו אחרות בשטר
שני דלוקה דא"צ דכתב
שובר למכור דפיק מריה
חזרבה דאדחיי דרשתי
פירי או לקוחות שלא
באחריות אבל בעלמא
בשטרי הלוואה כותבין
שובר. ומקשינן אי הכי
כדאוקמי דכיון דליתיה
שובר הלוואה נמי אסאי
כותבין שובר ויחוש גבי
דאי שבקין לשטר גבי
מלות שטרפין ביה לקוחות
ושמיט ואבייל פירי או
שטרפין לקוחות שלא
לכתיב אחרות אלא ששכח
דדתי חזקת גבי מלוה
דדתי חזקת ביה מלוה
אמרי ויהי לבעל חוב
כדכתיב למשטרפיהו ליה
לזו חזקת קין ולא קרקע
שכח כתיב פייסיה בעל
חוב שילך בזווי ויחזקה לו
שובר ושטר חוב זה פסול
הוא ואילו וביקו
ממילאה אבל הכא גבי
מקמ וממכר דלוקה
דמסקי

צדו אף שלא יגצה לא ממשעדי ולא מניי חרי דמישינן לזמא שטרי
הכאשון עדיין צדו הוא: דתיקו ארעא ביריה. שלא יוכל המוכר לטעון
לא מכרתי כל מעוסי: אמר פרם זאת אומרת. ממילמיה דרז נחמן
שמקין לפרש צמון השטר שאין זו אחריות. אחריות. שאינו כתוב
בשטר אלל נכתב השטר סתם טעוה ונאגמ הסופר הוא וכמי שכתב
זו אחריות דמי ופלוגמא הוא בשנים אוחזין (3"מ דף ז'.) והכי מסקינן
הסם (פ"ו:) דטעות סופר הוא צן בשטרי מקמ צן בשטרי הלוואה: ד"א
כתב ביה אחריות. ורב נחמן לא קאמרח שפיר: ז"ל וצנייה. מן המוכר שלא צמחיות וכמוה השטר בשמן ואח"כ מוכר את הקרקע לזשה
צמחיות. מ"ה. חזרה ומתנו: אמר רב אפי. קצנר רבן שמעון צן גמליאל נעשה כאומר כו': נגבג וא שאבד נמי. ימינא לאבד
שדה וצטלה מתנתו: רבן שמעון צן גמליאל סבר אחריות אפי. חזר וצטלה נקעות נקעות מתנה וללוקח מתנה צמחיות השטר
לזמור אפי. צמחיות אימא נקעין כיון דכותבין בשטר נקעין עם קבלת הקלף וכן שמהור לו את השטר מזהה מתנתו ופלוגמא הוא
בזמור את הספיה (לעל דף ט"ו.) ואפי"פ שפירש רצונו הנגלל לית הלכתא כרש"ג. דידח ורציה הלכה כרציה אפילו הכי הלכתא כרש"ג.
לדאיות נקעות צמחיות ואף על פי שלא כתב לו בשטר אחר קני לך הוא וכל שצמחיה דקיימא לן כרזי דס"ל אחריות נקעות צמחיות
בזמור את הספיה (ט"ז דף ט"ו.) דלמריין הסם צמחיות¹¹ אמר רב פפא הלכתא אחריות נקעות צמחיות בלא שטר אחר וקאי רב אשי
הסם כותמיה דלמר סכנה הוא כו'. ולקמן צמחיות (דף ק"ג.) נמי אמרינן אחריות נקעות צמחיות אפי אמר נרין להציא רזיה רצו אמר
כו' אי סם מוכת דלזיי ורנא כתיב לדאיות נקעות צמחיות וגם ס דקמ ר"ח וכחז שאין הלכה כמותו אלל צמחיות רצו אמר והכל
הוא: ת"י דבא לידון. כנגד המעורר על שדה כצדו בשטר ובצמחיות שטעון קרקע זה קיימיה ממך ויעדין השטר צדו וגם יש לי
עדים שאכלתי שני חוקה נזון בשטר דברי רבי. לקמן מפרש לה ואילו ועל מקומה אפרשנה לפי פי האמוראים: רבן שמעון צן גמליאל
אמר בחוקה. לפי פירוש האמוראים שפנינו יש מהם שצריך לפרש לר"ש דקאמר צמוקה ולא בשטר ושם שצריך לפרש אף צמוקה
ול שכן בשטר הלכך מה שכתבו צמחיות צמחיות ולא בשטר אימא אף צמוקה ריאה לל גרסין ליה כו': בבאי קמפולגי. ומתוך
קך עיר פירוש הצמחיות. רבי סבר אחריות נקעות צמחיות. דקאמר נמי רבי צדקה צמחיות המוכר את הספיה (לעל דף ט"ו.) שהמוכר
שטר חוב לצמחיו כיון שמסר לו את השטר צדו הוא והוא נשעמד לו לזה ולו היה הקונה כמו שהיה משועמד למלוה לל זמן שלא חזר
ומתלו דלמר שמואל (במסכת גיטין¹²) (דף י"ג.) וק"ה הצל לידון בשטר ובצמחיות שטעון אחריות כנגד המעורר שדה זו שלי היא
שהי שמעון שקנאו מלוי מסר לי שטר מכירה הכתוב בשמו וקיימיה השדה צמחיות השטר כאלו נכתב בשמי וגם המוקמי שדה
שלש שנים נידון בשטר דברי רבי ועל ידי השטר שמסר לו הלוקח קניו לו השדה לדאיות נקעות צמחיות ולא צריך חו עדי חוקה:

ובכ"ז שם ק"ה. אחריות אלא שעות סופר הוא. ואינו נזכר מנכסי משעבדים אלא למינן אין לו חסם המלוה מעשיו
אלל שצדק נכסי לזו וסופר טעם ולא כמזו כי אחריות אלל לוקח אולינן תמר שטר (ב"ה.). והשטר כמזו (הספן)

מנייה אחריות שעות סופר הוא. שאם לא לפינן שטר שאין כתוב בו אחריות אפי. סופר טעם ולא כתבו מהכא וייקנין הכי טעמא דכתב ליה הכי שטרא דן כן הוא לא כתב ליה הכי אפי. דלית ביה אחריות גבי
דאמרינן סופר טעם שיהיה לו לכותבו ואפי"פ כתב וייקנין ליה כמו שיש בו אחריות. רב אשי אמר. לזעוס אחריות לא אמרינן טענת סופר הוא ומאי חזק מאחריות שבו לא דכתבי ליה שטרא דן אלא דלא כתבי ביה אחריות משם
ולא גבי מלוה שאלה באחריות. כמו שהתחמתי עם המוכר. והרי זבנה ויהלח את באחריות ולקנינו שדרתי ולא לעוהו: ימא טעמא דרש"ב כו' אי הכי נגבג או שאבד השטר. דאזני בירו ד"ב אחריות מתנתו:
רבנן דאמר מתנתו קיימת אלא חזרה קאמר א"א אחריות נקעות צמחיות דלא ידמי כמו שפסק לחזרו לו הקרקע גופא אלא לז זמן שלא ספס לחזרו לו קרקע גופא לא חזרה מתנתו: ד"ש
כן גמליאל סבר אחריות נקעות צמחיות. דכיון כספס לחזרו לו השטר חזרה הקרקע לבעלי וישטר ארעא והוא: הבא לידון בשטר ובחוקה. שאם אמר לו אחר לפני כ"ה מה אתה עושה בחור שלי והוא דן עמו ואמר לו אתה מכרתה
לו ישי לז צמחיה ביה שני חוקה: נידון בשטר. שצריך להאמת השטר ולא עדי חוקה וישטר אלא עדי חוקה ומילוי לו:
תלמוד בבלי / ע"ו וד"ר - כד בבא בתרא / תלמוד בבלי { עמוד 348 } (726077)

(6) ובי"מ דף ז' וט"ג.
(7) ובי"מ דף ז' וט"ג.
(8) ובי"מ דף ז' וט"ג.
(9) ובי"מ דף ז' וט"ג.
(10) ובי"מ דף ז' וט"ג.
(11) ובי"מ דף ז' וט"ג.
(12) ובי"מ דף ז' וט"ג.

הגהות הב"ח
(6) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(7) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(8) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(9) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(10) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(11) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(12) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:

הגהות הרי"ם
(6) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(7) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(8) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(9) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(10) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(11) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:
(12) תוס' ד"ה צמוקה
וכי וכו' אפילו דמסקי
דמוקי לקמן פלוגמיה
וכי ואפי"פ לא גרסין
ליה הלכה כו' (3) בא"ד
אף צמוקה ויזו דקיימא
לך הכא דלפנין לגר"ל:

ליקוטי רש"י
אחריות שעות סופר.
שטר שאין בו אחריות
נזכר מנכסי משעבדים
אלל מלוה או מעט אלל
צמחיות שצדק נכסיו
הסופר טעם שיהיה לו
לכותבו ואפי"פ כתב
ויקנין ליה כמו שיש בו
אחריות. רב אשי אמר.
לזעוס אחריות לא אמרינן
טענת סופר הוא ומאי חזק
מאחריות שבו לא דכתבי
ליה שטרא דן אלא דלא
כתבי ביה אחריות משם
ולא גבי מלוה שאלה
באחריות. כמו שהתחמתי
עם המוכר. והרי זבנה
ויהלח את באחריות ולקנינו
שדרתי ולא לעוהו: ימא
טעמא דרש"ב כו' אי הכי
נגבג או שאבד השטר.
דאזני בירו ד"ב אחריות
מתנתו: רבנן דאמר
מתנתו קיימת אלא חזרה
קאמר א"א אחריות
נקעות צמחיות דלא ידמי
כמו שפסק לחזרו לו
הקרקע גופא אלא לז
זמן שלא ספס לחזרו לו
קרקע גופא לא חזרה
מתנתו: ד"ש כן
גמליאל סבר אחריות
נקעות צמחיות. דכיון
כספס לחזרו לו השטר
חזרה הקרקע לבעלי
וישטר ארעא והוא:
הבא לידון בשטר
ובחוקה. שאם אמר לו
אחר לפני כ"ה מה אתה
עושה בחור שלי והוא
דן עמו ואמר לו אתה
מכרתה לו ישי לז צמחיה
ביה שני חוקה: נידון
בשטר. שצריך להאמת
השטר ולא עדי חוקה
וישטר אלא עדי חוקה
ומילוי לו:

תלמוד בבלי / ע"ו וד"ר - כד בבא בתרא / תלמוד בבלי { עמוד 348 } (726077)

גט פשוט פרק עשירי כנא בתרא

[דף קסט ע"ב - קעב ע"א]

בו הדיא אימתא דיהבנה ליה זוזי לההוא גברא למיזן לה ארעא אזל זין לה
 שלא באחריות אחאי לקמיה דרב נחמן אמר
 ולא לעוזבי זיל * זבנה מיניה שלא באחריות וזבנה ניהלה
 באחריות. **לכאורה משמע שאמר למוכר שהיה קונה השדה**
לאשה פלונית דקאמר אזל זין לה ועוד מדקאמר זיל זבנה
מיניה שלא באחריות ואם אימתא שלא פירש שקנאו לאשה
מה היה צריך לקנות שנית מן המוכר כיוון שקנאו בכתם
לעצמו קנאו. אלא ודאי מיירי שפירש שקנאו לאשה וכיון
שגינה בשליחמו סתם קונה שדה אין קונה אלא
באחריות דלא שדי איניש זוזי בכדי בטלה שליחמו ואין כאן
מקס לכך - הוצרך לקנותו שנית מן המוכר ומיהו אם ירצה
השליח יחזיר לה המעות אלא אם אין צידו מעות להחזיר
אחר קאמר שצריך לקבל עליו אחריות:

הגדה"ה

א) ולריב"ם מי שפירש למוכר שהיה קונה שדה
 מיירי שהודיע למוכר שהוא
 שלמה ואע"פ שלא עשה כן
 שאמרה ליה לא בעל המקח מה
 שאין כן בשליח של מכירה שלא
 שיהי מדעת המשל לא עשה
 כלום או אין לחלק בין מכירה
 לקנין והלא מיירי שלא אמר
 למוכר שהוא שלחמו. מא"י:
 ז) אין כותבין שמה יחזור
 ומכור לו השדה * ויזכיר את
 השטר ואלא חזרו וקאמרי
 הימנו. פרי"י. מהרי"ח:

אמר ליה שטרא אירכס לי אכתוב לך כתבא אמר ליה הא רב ושמואל דאמרי
 תרוייהו אין כותבין שובר אמר ליה מאן יהיב לן מעפרא דרב ושמואל ומלין
 צעיינין הא רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו כותבין שובר וכן כי אחא רבין אמר
 רבי אילעאי כותבין שובר ומסתברא דכותבין שובר דאי ק"ד דאין כותבין שובר
 אבד שטרו של זה יאכל הלה וחדי מחקיף ליה אצוי אלא מאי כותבין שובר אבד
 שוברו של זה יאכל הלה וחדי אמר ליה רבא אין עבד ליה לאיש מלוה:

כבא תנן התם שטרי חוב המוקדמים פסולין והמאוחרים כשרין אמר רב
 הנוגה לא שנו אלא שטרי הלוואה אבל בשטרי מקח וממכר אפילו
 מאוחרים פסולים מ"ט זמנין דמוזין ליה ארעא צניסן וכתיב ליה שטרא בשטרי
 ומתרי ליה זוזי צניסן וצניסן ליה מיניה. וכי מטי חשרי מפיק ליה לשטרא
 ואמר דהר זבנתה מינך אי הכי אפי' שטרי הלוואה נמי זמנין דיוזף מיניה צניסן
 וכתיב ליה שטרא בשטרי ומתרי ליה זוזי צניסן וצניסן ליה זבנה וזבנה ליה
 שטרא ואפי' אירכס וכתיב ליה חבא וכי מטי זמניה מפיק ליה ואמר ליה השתא
 הוא דיופתח מנאי קסבר רב הנוגה אין כותבין שובר

הגדה"ה

א) ואי מפיק המלוה שטר
 מאוחר מתי אמר שטרא
 אחרתא הוא ד) וגם צריך ליהדר
 הסופר כשכותב שטר מאוחר
 שיפרש בשטר שהוא מאוחר
 ומאן דלא עבד הכי אינו
 דאפסיד אנפשיה * ואם
 החוקקני לעצמו של שטר
 ונמא עומד מיתנה בשטרא או
 בעשרה בשטרי אימר אחריו
 ובתורה ובכין שכבר עבד רובא
 דירחא דלא עבד עבד רובא
 אבל אם לא עבד רובא דירחא
 חלין דעבד עבד רובא.
 פרי"י. מהרי"ח:

ל אמר ליה רב לספריה וכן אמר להו רב הוגא לספריה כי קיימחו בשלי
 כתוב בשלי אע"ג דמימכרו לנו מיילי צהיני וכי קיימחו צהיני
 כתובו צהיני אף על גב דמימכרו לנו מיילי צהיני [ה] משום דמחזי כשקרא:

לא אמר להו רבא צר שלי להנהו דכתבי שטרי אקיימתא אי ידעיתו יומא
 דאקיימתו ציה כתובו ואי לא כתובו יומא דקיימיתו ציה *

הגדה"ה

ומפרשי דשטר מאוחר הוא
 דאי לא מימיו כשקרא ושמעינ
 מיניה שטר דכתב ציה כהוא
 יומא דקט מני יולין כהוא
 לחמו אפילו תר כמה ימים
 דלא אשקנו דעני חיתמת הוא
 יומא אלא גבי גט אשה בלבד.
 פרי"י. מהרי"ח. ופירש בש"ס
 דוקא בשטר אקיימתא אבל
 שטרי הלוואה שיש בהן תמורת
 לא יכתוב אלא יום שעומד לו
 עכשיו דאין לקוחות משמעדין
 לערוף מן אלא משעת כתיבת
 השטר נמא אם יכתו יום
 הקנין ויפרו מן משעת הלוואה

ל אמר רבא האי מאן דנקיט שטרא צר מלה זוזי
 ואמר שויה ניהליה חרי צני חמשים לא
 משויין ליה מ"ט עבדי רבנן מילתא דניחא ליה ללוה וניחא
 ליה למלוה ניחא ליה ללוה כי היכי דנפגום שטריה וניחא
 קודם נמינה השטר חזו שלא כדן וכיני מנמל פירש דמשעת הקנין משעמד. מא"י:

הגהות הב"ח ד בהגה"ה ד"ה אין כותבין וכו' לו השרה ורציה זה השטר: ה בהגה"ה ד"ה האומר וכו' פי' ר"ת דהיינו כדי לעמוד וכו' והכתישהו וכו' הפסיד וכו' דלא רמיא עליה דאיניש שהיה
 סבור שפרע בפניהם ולא רמי עליה להביא עדים לאו אדעתיה ובפני אחרים היה כצ"ל:

פ"פ"א חריפתא

שעבד הנכסים דנלאו הכי אין כאן מקום כלל שיקנה השעבוד: [ה] משום דמיהוי כשיקרא. עיין בפרק מרובה גבי לא כתבין אדרכתא וכו': [ו] ומוקדם א"א הוי. כשכותבין יום

פ"פ"א חריפתא

וקאי דבינא בה' בשכתא ואי וכו'. וכן הוא בטור סימן קי"ד:

מפיק ליה המלוה מצי אמר שטרא אחריו הוא דהשובר לא ע"ז נכתב וכו' [אין צבין]: ז) וגם צריך
 הסופר ליהדר כשכותב ש"מ שיפרש בשטר שהוא מאוחר ומאן דלא עבדי הכי אינו דאפסיד
 אנפשיה. וזוה נראה דהמלוה אפסיד אנפשיה במה שלא פי' שהוא מאוחר. ואינו מוכן דבמאי
 אפסיד אנפשי' ובסוגיא ל"מ זאת. ולכאורה נראה דצ"ל שיפרש בשטר שהוא מאוחר ואי לא פירש
 יכתוב שובר סתם ואי לא כתב כן. והיינו שובר סתם אינו דאפסיד אנפשיה והיינו הלוה וכן הוא
 בסוגיא [אין צבין]: ח) ואם החוקקנו כו'. הכל בסוגיא ובתוס' שם בשם ר"ת [אין צבין]:

שדה צופים

דף קע ע"א והא קיי"ל המלוה את חבירו בעדים א"צ לפורעו בעדים. ה"ל"ש צ"צ פ"א סימן ג' ונשטעמ פ"א סי' י"ג. דף קעב ע"א אי ידעיתו יומא דאקיימתו ביה כתב. ה"ל"ש צניסין פ"ב סי' ו' וצ"ק פ"ו סי' ד':

קובץ מפרשים

הוא כו'. ונראה דקאי אהא דסוגיא דמקשה וכי מטי זימנא אחריו מפיק ליה וע"ז קאי הנ"ל דאי
 כהרא"ש וכמו שפי' ב"י בשם הפוסקים וזוה הוא מסופק אי מיירי בהודיע להמוכר ואפי' המקח
 קיים משום דיש חילוק בין לקנות כו' או מיירי בסתם בלא הודיע. ועיין בהר"ן [ומבא ב"י] דבסתם
 מיירי אבל בהודיע אין חילוק כו' [אין צבין]: ט) אין כותבין כו'. נראה לי דהג"א זו מקומה
 אמתינית דתנן בשטרי מקח כו' חרין מאחריות שבו. וביאר דהיינו מזמן ראשון אבל מהאידיא אין
 כותבין שמה יחזור וימכור השהו וכו' וכצ"ל דהג"א היינו מזמן ראשון וכו' [אין צבין]. ולענין מקום
 הגה"ה זו הוא בסוף סי' כב [בית יצחק]: י) ואי מפיק מלוה שטר מאוחר מצי אמר שטר אחריו
 תלמוד בבלי <עו והדר> - כד בבא בתרא / תלמוד בבלי {עמוד 473} {726077}

א) ולריב"ם כו'. נראה שהוא מפרש האי דסוגיא דאמר זיל זבנה מינה היינו לגמור המקח ודלא
 כהרא"ש וכמו שפי' ב"י בשם הפוסקים וזוה הוא מסופק אי מיירי בהודיע להמוכר ואפי' המקח
 קיים משום דיש חילוק בין לקנות כו' או מיירי בסתם בלא הודיע. ועיין בהר"ן [ומבא ב"י] דבסתם
 מיירי אבל בהודיע אין חילוק כו' [אין צבין]: ט) אין כותבין כו'. נראה לי דהג"א זו מקומה
 אמתינית דתנן בשטרי מקח כו' חרין מאחריות שבו. וביאר דהיינו מזמן ראשון אבל מהאידיא אין
 כותבין שמה יחזור וימכור השהו וכו' וכצ"ל דהג"א היינו מזמן ראשון וכו' [אין צבין]. ולענין מקום
 הגה"ה זו הוא בסוף סי' כב [בית יצחק]: י) ואי מפיק מלוה שטר מאוחר מצי אמר שטר אחריו
 תלמוד בבלי <עו והדר> - כד בבא בתרא / תלמוד בבלי {עמוד 473} {726077}